

V MARIJINEM MESECU MAJU

Maj: šmarnice vsak dan med tednom

- v Sp. Kungoti ob 17.30 uri - v Zg. Kungoti ob 18.30 uri.

Šmarnično branje: Serafinček (o smislu molitve)

1. maj: Jožef Delavec – začetek šmarnične pobožnosti ob 8. v Sp. in 9. v Zg. K.

2. maj: prvi četrtek, v Sp. Kungoti molitve za duhovniške poklice in maša, 9^h

3. maj: prvi petek, v Zg. Kungoti molitve za duhovniške poklice in maša, 9^h

5. maj: 3. velikonočna nedelja, začetek tedna molitve za duhovne poklice.

Ob 15^h v Mariboru srečanje molivcev za duhovne poklice.

Vsak duhovni poklic je dar, je sad mnogih molitev. In mi jih tako zelo potrebujemo! Toliko župnij je že praznih. Premalo molimo?!

8. maj: dekanijsko romanje vdov in vdovcev na Koroško.

11. maj : srečanje zakoncev in družin mariborske nadškofije v Slivnici ob 14^h

12. maj: nedelja dobrega Pastirja. Celodnevno čaščenje od 8. – 17. ure.

v **Zg. Kungoti - 12. 5.**, Svečina – 13. 5., Jurij – 14. 5., Sp. Kungota – 15. 5.

Ustavimo se ob Jezusu, ga počastimo, molimo in prosimo za nas same in za druge.

Silna je njegova ljubezen do nas, Gospodova zvestoba traja na veke. Kako dolgo pa naša? Pridite, zahvaljujmo se mu priporočimo.

Prvo sv. obhajilo v Zg. Kungoti – 19. 5., v Sp. Kungoti – 26. 5.,

Sv. birma v Sp. Kungoti 25. 5. ob 10. uri (nadškof Marjan Turnšek)

Ne pozabimo moliti za prvoobhajance in za birmance ter njihove starše, da bi ostali zvesti Jezusovi poti.

15. maj – začetek devetdnevne za birmance!

30. maj: GOSPODOV VNEBOHOD

31. maj – zadnji dan šmarnic. Praznik Marijinega obiskanja sorodnice Elizabete.

Pozdravu je sledila znamenita hvalnica *Magnificat* (Moja duša poveličuje Gospoda) in je trenutek, ko je prvič uradno omenjen Janez Krstnik.

Ta dan je tudi začetek binškošne devetdnevne.

**Mati, svetuj nam na zemeljski poti,
strma je, težka, korak negotov.
Preko nevarnosti naj nam pomaga
tvoja beseda in tvoj blagoslov.**

Župnijski urad Gor. sv. Kungota, spletna stran: www.zupnija-kungota.si
odgovarja župnik Ciril Kocbek, mobi 041 391 955, e-mail: kocbek.ciril@gmail.com

ŽUPNIJSKI LIST

GORNJA SV. KUNGOTA MAJ - 2019

MOLITEV: V MESECU MAJU SE POSVETIMO MARIJI

Sveta Devica Marija!

Ti si Jezusova Mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in si z njim pod križem trpela.

Ti si tudi naša Mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.
Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.

Tebi izročamo naše družine,
da bi bile odprte za življenje in bi mladim odkrivala
duhovne vrednote.

Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinstvo.

Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.

Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.

Tebi, naša Mati, se vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči
Svojemu Sinu Jezusu, našemu
Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj.
Amen.

RAZMIŠLJANJE PO VELIKI NOČI

Prekmurski duhovnik in narodni buditelj Jožef Klekl st. (rojen leta 1878 na Krajini v župniji Tišina, umrl leta 1948 v Murski Soboti) je zapisal:

»Tiste kamne, ki zapirajo Jezusov grob, je treba odstraniti, da bo lahko oživel Jezus v mojem lastnem srcu in v mojem javnem življenju, v dušah vernikov, v družinah. Naj živi Jezus v družbi – cerkev, tabernakelj naj ne bo pokopališče, temveč pribežališče vsakomur, živilska shramba za lačne, zdravilišče za ranjene, javno shajališče za

mlade in stare!

Kakšne ovire bi bilo treba odstraniti, da se nam bo lahko približal Jezus ali pa mi njemu?«

Veliko vprašanje za vsakega človeka je: Na koga stavim svoje upanje? Vsi potrebujemo neko varnost, da bi lahko živeli. Najhuje, kar se mi lahko zgodi v življenju, je, da stavim na napačno upanje. Do tega pride, ko iščem zgolj svojo varnost. Pri tem pa prezrem druge, ki potrebujejo mojo pomoč, da bi tudi oni bili varni.

Stavim svoje upanje na Jezusa Kristusa? Pomagam drugim odstranjevati kamne, ki so se jim naložili zaradi strahov, otopelosti in brezbriznosti pred vrati njihovih src? To delam z ljubeznijo, vztrajnostjo in tudi z veseljem. Ne obsojam nikogar.

Kristus je vztrajal v svojem izmučenem telesu do konca, ko je umrl na križu. Ni zapustil svojega telesa, da bi se ognil bolečini. Tako nam je vrnil dostojanstvo in z vstajenjem v naše življenje vnesel veselje, da smo njegovi, da smo vredni, da smo do konca ljubljene, dragoceni. Nikoli nas ne bo zapustil sirot. Z nami je, v dobrem in hudem. Smo tudi mi z njim?

Zaradi njegove smrti in vstajenja nobeno človeško življenje ni več brezsmiselno, četudi se to življenje včasih dozdeva tako zelo klavrno, ničevno in nepomembno. Vsako človeško življenje je dar od Boga, ki se po smrti vrača k Bogu.

Bodite blagoslovljeni, da ostanemo skupaj v Cerkvi, ki je naš dom edinosti, učilnica vere, zdravilišče za naše duše in pristan za odhod v Očetovo hišo.

MOLITVE, NAPISANE Z ZLATIM PERESOM

Neke nedelje je prišel sv. Bernard v cerkev, ko je bila maša. Cerkev je bila polna vernikov, ki so glasno molili očenaš.

Ob vsakem verniku je svetnik videl angela, ki je držal v rokah pero in list papirja in nekaj marljivo beležil. "Kaj pišete?" je vprašal najbližjega angela. "Beležimo molitve teh ljudi, da jih poneseemo Bogu," je odgovoril angel. Bernard je malo pokukal v te papirje in videl, da so eni pisali z zlatimi barvami, drugi s srebrnimi, tretji z navadnim črnilom, četrti pa z vodo. Nekateri pa sploh niso pisali, ampak so samo držali pero v roki. Bernard se je čudil in vprašal, zakaj pišejo eni z zlato barvo, drugi s srebrno, tretji s črnilom, četrti pa z vodo, nekateri pa sploh nič ne pišejo.

"Razložil ti bom," je odgovoril angel. "Če je molitev nekoga polna žive vere in zaupanja v Boga, pišemo z zlato barvo, saj je taka molitev zlato pred Božjim obličjem. Če pa je v molitvi manj vere in zaupanja, pišemo s srebrno barvo. Če pa človek opravlja molitve površno, raztreseno, pišemo s črnilom ali vodo. Molitve nekaterih pa pred Bogom nimajo nobene vrednosti, ker v njih ni sledu o veri ali pobožnosti. Takih molitev sploh ne zapišemo, ker to dejansko niso molitve, ampak le blebetanje."

(Božo Rustja, Zgodbe kažejo novo pot)

KAJ SE JE DOGAJALO V APRILU?

3. 4. prvi petek, molitve za duhovne poklice in maša, nato druženje molivcev v učilnici
6. 4. škofijsko romanje ministrantov na Ponikvo in v Celje (5 ministrantov)
9. 4. seja ŽPS s temo Kako najti in vzgojiti župnijske sodelavce in priprava na veliko noč
13. 4. oratorijski dan za veroučence s pripravo na veliko noč.
14. 4. cvetna nedelja, pri obeh mašah cerkev polna. Bogu hvala.
14. 4. blagoslovitev križa ob cerkvi. Pobudnik Rudi Ketiš.
14. 4. ob 15. uri v Šentilju dekanijsko srečanje birmancev, njihovih staršev in botrov s predavateljem Danijem Siterjem in glasbeno skupino Svetniki.
21. 4. velika noč. (Še birmanci niso bili vsi pri maši. Žal.) Razdeljena zgibanka o misijonu v jareninski dekaniji in molitev za uspeh misijona.
24. 4. v Šentilju srečanje dekanijskih duhovnikov, tajnikov ŽPS, ključarjev, katehetov, organistov in pevovodij. Koliko iz naše župnije?
- 22.-28. 4. teden Božjega usmiljenja. Jezus, kako me ti vidiš?